

عنوان مقاله:

مطالعه پیوندهای کتابت مصحف شریف در ایران و عثمانی در سده های ۹ و ۱۰ ق.

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات نظری هنر، دوره 1، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسندگان:

مهدی قربانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

محمدحسین اسرافیلی - دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

طی سده های نهم و دهم ق. فضای شکوفایی هنری در ایران و آناتولی با حمایت دربار و ظهور هنرمندان برجسته فراهم شد. در این زمان، دو جریان تاثیرگذار خوش نویسی در جهان اسلام وجود داشت؛ یکی خوش نویسی ایرانی با سابقه ای چندصدساله و دیگری خوش نویسی عثمانی که به تازگی شکل گرفته و در حال رشد بود. هر دو جریان افزون بر اینکه وارث گنجینه های ارزشمند هنری دوره های پیشین بودند، با یکدیگر ارتباط داشتند و شیوه ها و مکاتب جدیدی را در درون خود به وجود آوردند. قرآن، به عنوان کتاب مقدس اسلام، همواره مورد توجه خوش نویسان مسلمان بوده است. خوش نویسان ایرانی صاحب پیشینه ای دیرین و درخشان در کتابت آن بودند و مهارت آنان موجب پرورش و پیدایش شیوه های گوناگون در این زمینه شد که به عنوان الگوهای هنری، مناطق دیگر جهان اسلام از جمله عثمانی را تحت تاثیر قرار داد. هدف مقاله حاضر، بررسی پیوندهای مصحف نگاری ایرانی و عثمانی در سده های نهم و دهم ق. با نظری به تحولات خوش نویسی و فنون کتابت مصحف ها و تبدلات فرهنگی هنری دو سرزمین است که براین اساس، این پرسش مطرح می شود: ارتباطات خوش نویسی ایرانی و عثمانی در کتابت قرآن چگونه شکل گرفته است و نمودهای آن با نگاه به شباهت ها و تفاوت ها چیست؟ این پژوهش با روش توصیفی تحلیلی و رویکرد تطبیقی فراهم آمده است و بر مبنای هدف، به بررسی زمینه های تاریخی، فرهنگی و هنری و تعدادی از مصاحف شاخص خوش نویسان ایرانی و عثمانی می پردازد.

کلمات کلیدی:

مصحف شریف، خوش نویسی اسلامی، کتابت قرآن، ایران، عثمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1466626>

